

Can Mario reivindica Torres Monsó amb una selecció d'obres geomètriques i subjectives

► L'exposició «Anar fent i prou» tindrà una finestra a la Sorbona de París i un balcó a l'Arts Santa Mònica de Barcelona

PALAFRUGELL | ACN/DdeG

■ La geometria i la subjectivitat són molt presents a l'obra de Francesc Torres Monsó (Girona, 1922) que enguany compleix 90 anys i 70 de producció continuada com a artista. La Fundació Vila Casas, amb altres institucions, li ret homenatge amb una selecció d'obres, en gran mesura escultòrica, de totes les èpoques i amb la complicitat del mateix autor. «No és una retrospectiva, sinó un assaig visual amb maquetes i un llibre que va llegir el 1942 del també escultor Aristide Maillol» on va fer anotacions i un seguit de reflexions, explica Glòria Bosch, comissària de l'exposició juntament amb Pep Admetlla. La mostra obre la nova temporada de l'espai Can Mario de Palafrugell.

La mostra recull una vintena de creacions fetes en diferents èpoques durant les quals Torres Monsó va experimentar amb tot tipus de materials. En els seus setanta anys de carrera artística continuada, s'ha deixat portar per diferents corrents, des del cubisme constructiu, passant per l'informalisme, el pop art, el neodadaisme fins a l'art conceptual, per citar-ne alguns. I sempre des de la seva visió d'artista contemporani, que s'avança en el seu temps i que està molt pendent de tot el que l'envolta. Segons Admetlla, la seva és una personalitat «complexa», marcada sobretot per la ironia, el sarcasme, la crítica social que projecta també a la seva obra, on des-

Pep Admetlla i Glòria Bosch, comissaris de l'exposició dedicada a Torres Monsó.

taca per damunt de tot el control de l'espai i la geometria dels elements.

Entre la vintena de peces exposades, hi ha *La maternitat* (1958), on ja es veu el seu interès per la deformació i per buscar un llenguatge propi. A banda de la figuració de la dona, l'estructura de la peça parteix d'un cub, molt present a la seva obra. En el seu discurs crític, destaca per exemple *l'Svastica* (2001-2001), feta de fusta, que es complementava

amb una representació del Pentàgon, o la visió particular de la dona de Franco a *Dama ibèrica*, coneguda com «la collares» feta el 1973, on apareix dalt d'un pedestal, com si es tractés d'un altar.

Durant els tres anys que han necessitat d'investigació, han aparegut peces inèdites i desconegudes, com ara uns dibuixos que el mateix artista va trobar fa pocs dies dels anys 1942 i 1945 que, segons Admetlla,

entronquen a la perfecció amb l'època en què va llegir el llibre d'Aristide Maillol. El comissari destaca que fins i tot en els períodes de crisi artística la seva obra té una gran «potència creativa», com es pot veure amb l'escultura de nom *Dona caminant* feta amb filferro i plàstic de l'any 1966. La mostra vol ser un homenatge però també una reivindicació d'un dels artistes contemporanis dels segles XX i XXI

Crítica a la dona de Franco.

més rellevants a Catalunya, comparable a Jorge Oteiza al País Basc, segons Glòria Bosch.

Per altra banda, el Centre d'Estudis Catalans de la Sorbona de París mostrarà una part dels treballs exposats a Can Mario mentre que l'Espai Balcó de l'Arts Santa Mònica acollirà del 4 al 13 d'abril *Torres Monsó. De Maillol a Lodge*. La inauguració a Can Mario serà avui amb la presència de l'artista.